

# DEBRECZENI HIRLAP

## Előfizetési árak:

Magyarországon		Vidéken	
Égész évre	18 korona	Égész évre	20 korona
Félévre	9 "	Félévre	10 "
Negyed évre	5 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős

**K u t a s i I m r e**

kiadó a lap tulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fe

## Az állami tisztviselők.

Debreczen jun. 22.

Ha van kérdés, mely mindig időszerű s melynek tárgyalása közérdekű úgy bizonyára az a magyar állami tisztviselők helyzete. Közérdekű, mert már odáig jutott e kérdés, hogy többé nem helyzetük javításáról, hanem már valósággal megmentésükről van szó.

Minden elfogulatlan szemlélő előtt tisztán áll különösen a kisebb javadalmazású tisztviselők helyzetének tarthatatlansága, állapotuk válságos volta. Ritka türelemmel, az önfeláldozásig küzdve remélik helyzetük jobbra fordulását De ez folyton késik. Pedig ennek égető szükségességét belátják, sürgetik legjelesebb államférfiaink, Horánszky Nándor a legutóbbi költségvetési vita alkalmával valóságos államveszélynek jelentette ki e kérdés megoldásának további elodázását. — Még a reményt — a küzdő, szenvedő emberiség e jótéteményét is oly szűken mérik az intéző körök, hogy nem csoda, ha a tisztviselők jórésze már bizni sem tud. Elcsügged! Vajon várhatjuk, követelhetjük-e aztán egy ily elcsüggedt, reményt vesztett — a létért való nehéz küzdelemben kimerült — tisztviselő kartól azt a munkát, amire az államnak, a társadalomnak szüksége van?

Rendkívül megváltozott, teljesen átalakult az államtisztviselők munkaköre — csak 3—4 évtized óta is — mennyiségre és fontosságra nézve. Egész embert kíván és ennek teljes erejét, munkabírását igénybe veszi. Ezért járó javadalmazása mégis majdnem az, vagy legalább az szolgál alapul, mit régen legtöbb szaknál — mintegy nobile officiumképen — szabtak volt ki.

Valósággal ironia, hogy sok szaknál, (pénzügy, közlekedésügy) stb) naponta százazreket kezelnek néhány száz forinttal fizetett alkalmazottak. Elismerés és bámulat illeti meg az államtisztviselők jellem szilárdságát ezért és hogy igazán elenyésző alig számba vehető része esik a kísértés áldozatául. Vagy hány esetben tisztán lelki ismeretére van bízva sok ügyben fontos döntés, midőn nemcsak az állam pénzügyi érdeke, de a polgárok anyagi jóléte is kockán forog.

Valóságos hadserege az államnak a béke idejében a hivatalnoki kar, s nem tartom kevésbé fontosnak és dicsőbbnek hivatásukat a hon védőinél: a hadseregénél. A mai államformának mintegy szilárd összefoglaló kerete a tisztviselőkar s jaj annak az országnak, melyben a keret nem szilárd és nem megbízható.

Hazánkban — a sok nyelvű és nemzetiségű országban — rendkívüli feladatok

is nehezülnek a tisztviselők vállaira. Állam politikai szempontokból elengedhetetlen, hogy anyagilag független és megelégedett és így hivatásának magaslatán álló hivatalnoki kara legyen, mert egyes vidékeken egyedüli támasztékai a magyar állameszmének.

Egy más nem kevésbé fontos szempont is követeli a tisztviselők rendes javadalmazását. Államférfiaink panaszolkoznak és nagy csapának tartják egy igazi művelt magyar középosztály hiányát, Ennek pedig legbiztosabb, legmegbízhatóbb gerince lehetne a magyar hivatalnoki kar ha azt súlyos anyagi helyzetéből kiemelnék. — Meggyőződésem, hogy a súlyos anyagi gondoktól kissé menten kivenné részét a hivatalnoki kar a magyar nemzeti állam kiépítésének hatalmas munkájából is, mihez pedig igen sok dolgos kézre van még szükségünk! Az anyagi gondok között a létért való küzdelemben bizony nehéz ideális munkán dolgozni!

A fentiekben, hiszem, eléggé rámutattam annak igazságára, hogy az állami tisztviselők helyzetének javítása igazán fontos állami szükséglet. De már annak bizonyítását, hogy ennek tizenkettedik órája is itt van, mikor a halogatás végzetes következményekkel járhat, azt hiszem, igazán felesleges érvekkel támogatni.

Az illetékes körök is elismerik e

## Tárcza.

### SEMPER IDEM.

Ha nevedet hallom itt—ott,  
Hadd higgyék, nekem idegen,  
Nem árul el mitsem arczom  
Fagyosan, ridegen.

S ha melázok úgy egymagam,  
Szelid szép arczod megjelen,  
Ajkam neved suttogja sok  
Álmatlan éjjelen.

ifj Rácz Lajos.

### A hajtóvadászat.

Irta: Richard O'Monroy.

Nemrégiben a belvárosban sétáltam s a mint a Lantana-féle nagy ékszerüzlet kirakatahoz értem, a boltból Champroselle ur jött előm. Kezében selyempapirosba burkolt kis csomagot tartott.

— Ah, most rajta kaptam! — kiáltottam felé. Ön ismét ékszereket visz a hölgyeknek ajándékba, mi?

— Nem a hölgyeknek, hanem az aszszonynak. Egy karpereczet vettem Gilbertenek, a mit kiengesztelésképpen viszek neki ajándékba.

— Kiengesztelésképpen! Hát ön is vezekel?

— De még mennyire... Jöjjön csak velem, majd elmondom az egész esetet. Így

legalább alkalmat szolgált nekem, hogy hibámat újból megbánjam.

Azzal a karomba fogódzott, és miközben a boulevard felé vettük utunkat, hozzáfogott beszédéhez:

— Mindenekelőtt tudomására kell adnom, hogy a mult hóban hajtóvadászatot rendeztem champrosellei birtokomra Önt azért nem hívtam meg a vadászatra, mert tudtam, hogy úgy sem jött volna el. Hiszen önt októbertől kezdve nem lehet elcsalni Párisból. De szerencsére nem mindenki van önnel egy véleményen s így társaságunk elég szép és vidám volt. Tizenkét elsőrendű lövő volt a társaságban, leszámítva a hölgyeket; de hiszen ön tudja, hogy a feleségem is ügyesen kezeli a lőfegyvert és mondhatnám, ő rendezte az egész vadászatot. A hajnalban szervirozott reggelin hat szomszédos földbirtokos barátom is résztvett, ott volt még öt kaszinói ismerősöm is, a kiket már egy héttel azelőtt kivittem a kastélyomba. S még egy vadásztársunk is volt: gróf Smartenberg, ki ötven éves kora daczára mégis az elsőrendű nöhódító hírében áll. A huszároknál szolgált és a kapitányi rangig vitte. Valami szerelmi história miatt aztán kiugrott az uniformisból és most vadászattal, lovaglással s egyéb sporttal tölti el idejét. Igen derék ember s meggyerő modoru. Sötét fekete haja nagy fürtökben fedi férfias fejét, csak a halántéka körül fehérlik egy két szürke hajszál. Szemei villogók és korom fekete bajusza dőlcegen fölfele kunkorodik. Olyan fekete a bajusza, mint a korom. Nem is lehet természetes színű. S valóban az asztalnál is észrevettem, hogy a mikor száját az asztalkendőbe törülte, ajkainak nyoma

meglátszott a szervétán. Már pedig az a két kicsiny fekete karika nem a chateau léoville-től származott. No, de mindenkinek vannak apróbb hibái...

Reggeli után összegyűltünk a tornác előtti lépcső alatt. Ez volt a napnak legszebb pillanata. A vadászok festői ruházatukban igazán szép képet nyújtottak. A férfiak zöld, barna és szürke ruhát viseltek: lábikrájukat sárga kamasni fedte. Kalapjukon lengő tollak lebegtek. Az asszonyok különösen szépen festettek vadászöltözékükben. A legszebb valamennyi között mégis csak Gilberte volt. Ha látta volna milyen igéző volt sbban a testhez simuló kabátkában. Szoknyája a föl kikandikált az iczi-piczi sárga bagariabőr-csizma, szép formás fejét fácskántollal díszített kis nemezkalap fedte. Bevallom, hogy még sohasem volt olyan igéző, mint akkor. Arcza tűzben égett, mint a tavaszi égbolt, a melyet a napnak felkelő sugarai festenek vérvörösre. Kezében vesszőt tartott és a parancsokat osztogatva, ide oda járkált. Mindenkinek engedelmeskednie kellett, és élvezet volt nézni azt a kis fegyelmezett hadsereget.

Harminckét hajtó állt rendelkezésünkre. Kabátjuk hófehér volt, hogy távolról föllehes sen őket ismerni. Én sokat adok az öltözékre és nem fér a fejembe, hogy miért kellessen mindenáron toprongyos utcagyerekeket és egyéb lézengőket az ilyen czélra fölhasználni.

Végre nekivágtunk az erdőnek. Graf Smartenberg mindig Gilberte körül forgott és egy pillanatra sem távozott mellette. Ő vitte a kaucsuk köpenyét, a töltényt s káját és a lőfegyvert is. Ezt a nagy fész

tényt, de rögtön hozzá teszik a szomorú pénzügyi helyzetet, mint gátló akadályt jóakarataik teljesítésében. De ez már többé ki nem elégítő válasz, mikor látjuk, hogy az utóbbi igazán folytonosan pénzügyi krízissel telt esztendőben is telt sok mindezzel, amire nemzetfőntartási szempontból szükség volt. Sok téren tapasztalhattunk örvendős föltendülést, mely nagyobb áldozatokat vett igénybe. És most már sor kerülhetne azon ígérlet beváltására is, melylyel évek hosszú sora óta biztatták az állami tisztviselőket, kiknek helyzete ép oly sürgősen követeli a javulást, mint a tisztké és törvényhatósági tisztviselőké, akiknek anyagi helyzetét azonban már meg is javították.

Kimondhatjuk végül, hogy a tisztviselői kar is hibás abban, hogy ide jutottunk! A keleti ember fatalismusával és nem a nyugoti ember agilitásával nézték ügyüknek elizaposodását. A legszigorubb törvényes határon belül maradván is volna elég alkalom, hogy igazságos ügyokról meggyőzzék a társadalmat. Nincs szükség könyörgésre, mikor joguk van a kérésre! Kezdek már belátni. Igaz örömmel látom, hogy rátérnek a helyes utra. Ilyen a Tordán megindult most Győrött folytatott akció. Csak teljesítsék lankadatlan buzgalommal köteleseiket és maradjanak még észlelők elérése érdekében szidóruan a törvényes keretben és mozgalmukban senki nem találhat kifogásolni valót — Hiszünk, hogy városunk hivatalnoki kara is megmozdul rangkülömbőség nélkül és reméljük, akciójuk eredménye nem fog soká késni. Sympathiánk és érdeklődésünk mindenestre velük van!

— i — s.

séget rendkívüli előzékenységének tudom be. De különben nem tartottam sokat felőle. Mit féljek egy olyantól, aki talán közönséges czipő-fenyémázt használ férfiúi diszének festésére?

Hozzáfogtam a rendezéshez. Mindenki nek kijelöltem a helyét és a feségem már a trombitajelt készült megadatni a hajtók számára. A parancsokat úgy osztottam ki, hogy azok követése mindenfajta szerencsétlenséget kizárt. A vadászokat fölláttattam helyekre és megengedhetőnek jelenttem ki, hogy az első lövést az erdő felé irányíthassák. De mihelyt a hajtók olyan közel érnek, — mondtam — hogy lármájukat hallani lehet, mindenki megfordulni tartozik és a vadra csak akkor lőhet, ha az áttörte már a vonalat.

Mindezt azért mondom el önnek ilyen részletesen, hogy a történeteket kellően meg tudja érteni.

En nem akartam Smartenberg gróft egészen elszigetelni Gilberte től, de azért mégis jó messze jelöltem ki neki a helyét. A mi engem illet, én kötelességszerűen félreállítottam és a színes rongyokkal teleaggatott kötél mellett — a mely a határvonalat jelezte — foglaltam el helyemet.

Trara! — hallatszott a vadászkiáltás hangja és nemsokára a fegyverek ropogása verte föl az erdő csendjét. Hajtóink minden tölük telhetőt elkövetek és a vadak, a melyek élénk futottak, egy-két pillanat múlva már ott feküdtek az erdő tisztásán.

A hajtók mind közelebb értek.

## Tanév végén.

Debreczen. jun. 22.

A modern viszonyok között nevelkedő gyermek a legtöbb esetben teljesen kifáradva és kimerülve jut el a nyári vakációig. Mert a mai nevelési rendszer nagyon sokat követel tőle. Nemcsak, hogy egész napon át az iskola fülledt, poros és máskülönbben sem egészséges levegőjében tartózkodik, de ha onnét kifáradva hazajön, új meg új munka vár rá: előveszi a nyelvmester, a zongoramester és sanyargatja tovább is fáradt idegzetét.

Ennek a nevelési rendszernek az a következménye, hogy ahová csak fordulunk, mindenütt sápadt arczu, bágyadt nézésű, — vézna és vértelen gyermekeket látunk.

Minden józan gondolkozású ember azt hinné, hogyha az ilyen fejlődésében visszamaradt, elgyengült gyermek nyári vakációja elkövetkezik, magától megszűnik minden további fizikai munka és szellemi sanyargatás és legalább azt a kis időt szabadon és teljesen élvezheti. A legegyszerűbb dolog volna, — hogy játékkal, fürdészel, a szabadban való tarózkodással helyreüssük azt, amit egészsége ellen az esztendő többi részében vétkeznek.

Sajnos, hogy nem úgy van. A modern szülők úgy látszik abban a hitben élnek, hogy a gyermek agyveleje elpusztíthatatlan és olyan nyújtható, mint a gummi elasztikum. Még a vakáció idején se hagyják őket békében, még akkor is szellemi munkára szorítják. Nehogy valamiben visszamaradjon, ami szellemét fejlesztheti — helyesebben mondva: törpévé és nyomorékká teszi!

A nyári vakáció idejére rendszerint nevelőt vesznek a gyermek mellé. — De nem azért, hogy az vele sétáljon, kirándulásokat tegyen, hanem hogy az agyát még a pihenés

nek való idő alatt is teletömje. A nevelő bármennyire tisztában van is ennek az eljárásnak a hátrányos voltával, nem tehet egyebet, mint hogy előírás szerint pontosan kiszabja minden napra tanítványának a munkát, és pedig inkább többet, mint kevesebbet, csak hogy a szülőknek bebizonyítsa, mennyire érti a mesterségét.

Olyan családot is láttam már, amely nem vett ugyan nevelőt, hanem az apa, vagy az anya maga fogja hámba magzatját, még pedig abban a meggyőződésben, hogy minél több időt szentel a tanulásnak, a tudomány fölése útján való bevezetésének, annál jobban felel meg szülői hivatásának. Azok a szülők, kik ezt a fonák nevelési rendszert követik, egészen elfelejtik, hogy a korai túlterheléssel elveszik gyermeküktől a sikeres életküzdőleg legegyszerűbb föltételét: az egészséges testet, mely nélkül hiábavaló minden szellemi készütség. De mást is mutat ez eljárás. Azt, hogy éppenséggel nincsenek tisztában azzal, hogy a nyári melegben még a pihent ember is csak nagy erőmegtérítéssel tud szellemi munkát végezni. Pedig tudhatnák, hogy a gyöngye gyermeki székvezet ilyen túleröltetése fáradtságot, bágyadtságot, fejfájást, szédülést, álmatlanságot, kedvtelenséget, szóval olyan tüneteket okoz, a melyek az idegrendszer megbetegedésére engednek következtetni. A gyermeknek a munkában külvömbben is megrongált idegrendszerét még akkor is kiteszik a legkeményebb próbának, mikor az éghajlati és évszaki viszonyok már magukban véve is kímélést követelnek.

Nem fogadható el a szülőknek az a mentsége, hogy mindezt csak azért teszik, mert gyermekeik jövőjét akarják biztosítani. Mit ér a legtökéletesebb készütség, ha a gyermek testi szervezete a túlterhelés folytán éppen akkor mondja fel a szolgálatot, mikor a legnagyobb szüksége van arra? Ke-

— Mindenki forduljon hátra! kiáltottam.

— Hátrafelé löj! hangzott sorban.

Hogy meggyőződjem róla, vajjon tényleg megfogadták-e parancsomat, kiléptem a sorból és végignézttem a vadásztársaságon. Ekkor észrevettem, hogy Smartenberg elhagyta a neki kijelölt helyet és a feleségem mellé állott, hogy minél közelebb legyen hozzám. Ez már bosszantott.

A vadászoknak éppen olyan tegyelmezteteknek keil lenni, mint a katonaságnak, mert a mi parancs, — az parancs! S ha Smartenberg nem lett volna külföldi, úgy odaküldtem volna hozzá a vadórt, hogy mondja meg neki, hogy foglalja el előbbi helyét és máskor figyeljen jobban a parancsra. Mert uram képzelje csak el, mi lenne abból, ha vadászaton mindenki úgy cselekednék, a mint neki tetszik. A vadászvonal nem lenne elég szoros, a vad könnyen áttörne és így a legjobban elrendezett hajtóvadászat is eredménytelenül ütne ki.

Mindennek daczára higgye el, haragomat nem a féltékenység támasztotta. Csak a vadászat-rendező rossz kedve bántott, a ki észreveszi, hogy a parancsait nem veszik figyelembe. Mindenki, a ki csak valamit is ért a vadászathoz, indokoltnak fogja tartani fölháborodásomat. Egyszóval a hajtók már egészen közelünkbe értek és a társaságot az ugar felé irányítottam, a melyet három nappal azelőtt bekerítettem. Ha szép sorban haladunk a bekerített rész felé és nyomunkban vannak a hajtók, úgy nincs eset rá, hogy csak egy nyul is élve elmenekülhetett volna ebből a kelepczéből. Mindenekelőtt

tudni akartam, hány vadat terítettünk le az erdőben és a vadórnak kiadtam a parancsot, hogy fuvassa meg a vadászkiáltást.

A trombita újra felhangzott és az egész társaság lassu, tartós futással a kijelölt hely felé tartott. A nagy tölgyfa alatt álltunk valamennyien. Pompás kép tárult az ember szemé elé. A vadórt éppen hozzám lépett, hogy jelentse, mennyi vadat lőtünk, mikor tekintetem Gilberten akadt meg. A kapitány ott állt mellette és ő nevetgált, kaczagott. De a mi megdöbbenett, az azon kis fekete folt volt, a mely ott feketélt Gilbert ajka fölött. Akaratlanul is a kapitány bajszára néztem. Kétségkívül úgy történt a dolog, — gondoltam magamban — hogy Smartenberg megcsókolta a feleségemet és az a kis fekete folt az ő festett bajszának az érintésétől származott.

A bosszuállás réme villant meg agyamban. De fölháborodásomat még fokozta az a gondolat, hogy mások is meglátják az árulót foltot s én örökre nevetséges, pipogya férj leszek az emberek szemében.

Higgye el, uram, semmit sem hallgattam el a dologból. Mindent úgy adtam elő, a mint az megtörtént. A félelem réme nem hiába mardosta lelkemet. A mitől annyira rettegtem, az bekövetkezett. A következő pillanatban a kis Marquis de Vautrait ujjongva szaladt Gilbertehez:

— De kedvesem, mit csinált, hogy az ajkai olyan feketék?

Ugy éreztem magam ebben a pillanatban mintha a sátánok szellemei röpdöstek volna körülöttem. Térdeim remegtek, a fülem zugott.

vesebb tu  
séges tes  
tel veszi  
arra szük  
a szabadl  
az berend  
minden t  
bölcsessé  
buzgalmu  
gia kiesze

Lour  
s mindjár  
az oka, a  
nem volt

Befe  
nap rágó  
a tárczaja  
centime v

Meg  
zért nem  
ber se, al  
álmok ors  
s végre e  
letlenül is  
boulevard

Ez a  
ha öt fran  
Az öt fran  
legfölebb

Elme  
Maecenas

— A  
tom! . . .  
Nyom

költő ige  
cenas önt  
télénken e

Maec  
pillanatban  
Végül ped

— Te  
a kérésse  
som volt,  
zele csak  
kot fizette  
teljesíthet

és arczom  
vértől.

— Ig  
Gilbertehe

A fel  
elővette ki  
abban né  
gyobb lel  
arca izma  
elárluná  
emigy fele

— Ai  
kis fekete  
tömet ott

lyett a pus  
Nézzenek  
verét, a cs  
czát felfuj  
levegőt, m

S a n  
csövét —  
kis fekete  
mint elébb

A pu  
festten be  
kál, a kit

Most  
núsításoma  
reczczel ak

— Oh  
lévedtem!

— Ig  
és volt.

— Az

vesebb tudással is többre megy, ha egészséges testtel és el nem nyomorított idegzetel veszi föl az élet harcát. Hogy ezt elérje arra szükséges neki a nyári pihenés, a játék, a szabadban való tartózkodás. Bölcsen van az berendezve, hogy két hónapig szünetel minden tanítás az iskolában, de mi haszna a bölcsességnek, ha maguk a szülők tulhajtott buzgalmukban elrontják azt, amit a pedagógia kieszelt.

### Maecenas.

Lourson ur érezte, hogy korog a gyomra s mindjárt gondolta, hogy ennek az a reggeli az oka, amelyet ma nem ehetett meg, mert nem volt pénze.

Befejezte a költeményt, amelyen egész nap rágódott, s elővette a nadrága zsebéből a tárczáját amelyben, mindössze huszonöt centime volt.

Meg volt róla győződve, hogy ennyi pénzért nem kaphat ebédet még egy olyan ember se, aki hozzá van szokva ahhoz, hogy az államok országában éljen. Sokáig gondolkodott s végre eszébe jutott Maecenas ur akivel véletlenül ismerkedett meg egy kávéházban a boulevard des Italiensen.

Ez az ember bizonyosan boldog volna, ha öt frankot kölcsönözne neki, a költőnek. Az öt frankot mindenestre vissza fizetné neki legfőlegb egy hét múlva.

Elment tehát abba a kávéházba ahova Maecenas ur szokott járni; ott is találta.

— Ah, mennyire örvendek fiatal barátom! . . . Mily szerencsés véletlen!

Nyomban leültette maga mellé a fiatal költőt igen finom italt rendelt neki. Mig Maecenas öntött a poharakban Lourson nagy tétlénken előadta kérését.

Maecenas ur meg volt lepelve az első pillanatban s aztán összeráncolta homlokát. Végül pedig így szólt:

— Terringtone, milyen roszkor jön ezzel a kéréssel! . . . Igazán ma töméredek kiadásom volt, mind elfogyott a készpénzem. Képzeld csak barátom, ma valami négyezer frankot fizettem el . . . Rendkívül szeretném ha teljesíthetném a kérését, de a legjobb aka-

rczom majd kicsattant a föfelé tóduló vértől.

— Igen, — szólt felindult hangon és Gilbertehez közeledtem — mit csináltam? . . .

A feleségem vérfagyasztó nyugalommal elővette kicsiny, aranykeretű zsebtükrét és abban nézegette magát. Aztán a legnagyobb lelki nyugalommal, a nélkül, hogy arcza izmainak csak egy rángatásával is elárulná magát, harsány kacagás közben emigy felett.

— Aná! Tudom már, hogy került az a kis fekete toll az ajkam fölé. A vadászskütyömöt ott felejtettem a házikóban, és e helyett a puská csövét használtam. Így ni! Nézzenek csak ide! Azzal felkapta fegyverét, a cső végét szájához illesztette és arcát felfújva, erős hang rázkódtatta meg a levegőt, mint az előbb is hallottam.

S a mikor ajkáról levette a fegyvercsövét — oh mily holdogság! — ugyanolyan kis fekete toll volt látható a szája fölött mint előbb.

A puskacsőben megszenesedett lőpor festten be az én ártatlan Gilbertemnek ajkát, a kit én bűnösnek mertem tartani.

Most azért jöttem be Párisba, hogy gyanúsításon jövátgyem és ezzel a karpercczel akarom kiengesztelni.

— Oh, én olyan boldog vagyok, hogy lévedtem!

— Igen, igen . . . persze hogy tévedés volt.

— Az bizony, hála Istennek!

rattal sem tehetem . . . Lehetetlenség! . . . Hanem ha két hét múlva újra fölkeresne, akkor nem mondom, hogy nem segíthetek a baján valami csekély összeggel . . .

S hogy kárpótolja valamivel Lourson, — meghívta ebédre.

Elmentek egy igen előkelő vendéglőbe, s pompás ebédet ettek végezetül pedig fejlődmi javanna szivarokat szívtak. Mindezt pedig fizetett Maecenas ur harminchétf frankot és hetvenöt centimet.

Ebed után Maecenas sokáig töprengett azon a kérdésen, hogy úgy mit lehetne csinálni ma este! Aztán különféle barokba vitte Loursont ahol mindefélü színü, izü és áru állítólag üdítő italokat fogyasztottak.

Miután ismételten töprengtek azon, hogy hát még mit lehetne csinálni? — Maecenas elvitte Loursont egy orfeumba is.

A pezsgős üvegek durrogása csakhamar magára vonta a figyelmét két kis hölgynek aki nyomban odaült a gentleman és a költő asztalához.

Maecenas urnak jó ötlete támadt:

— Mit szólnak hozzá a hölgyek — nem volna jó vacsorázni? Ugyan, kedves Lourson, ne legyen olyan szomorú! A jó vacsora majd elüzi sötét gondolatait!

— Hja, az embernek gondjai vannak . . .

— Ugyan, — hiszen minden embernek vannak gondjai.

Elkezdtek tehát vacsorázni. Csak szerényen, — Maecenas ur fejenkint harmincz frankos vacsorát rendelt.

Reggel öt óra tájban Maecenas ur elbocsájtotta a szeretetreméltó hölgyeket, miután adott nekik egy kis aprópénzt, hogy jegyet válthassanak az omnibuszra, ő maga pedig Loursonnal egy elegáns bérkocsin haza hajtatott.

Mikor megérkeztek a költő lakása elé, Maecenas leszállott, s kifizette a bérkocsist, mert az jutott az eszébe, hogy ennyi mulatás után jó lesz egy kicsit sétálnia. Alig hogy a kocsit elrobogott, Maecenas ur fölkiáltott:

— Borzasztó! Mind odaadtam az aprópénzem ennek a kocsisnak! Most még annyi pénzem sem maradt, hogy a házmesternek adhassak valamit. Ugyan, kedves jó barátom, nincs véletlenül huszonöt centimeja?

A kedves, jó barát odaadta az összes vagyonát Maecenas urnak, akl vidáman, mosolyogva így bucsuzott el tőle:

— Köszönöm, hogy ilyen pompásan mulattatt . . . Látja, én már ilyen vagyok: imádom a művészeket és a költőket! . . . Viszontlátásra!

Henri Germain.

### Pillanatnyi zavarban.

A megpumpolt községi előljáróság.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jun. 27.

Eredeti módon ültette fel egy erdélyi község előljáróságát valami furfangos kalandor, mint Bereczkről írja levelezőnk.

E hó első hetében történt, hogy a háromszékmezei Barcza Földvár község előljáróságához beállított egy kifogástalan elegáncziával öltözött uri ember.

— Dr. Nagy Béla pénzügyi titkár vagyok Kolozsvárról, — mutatkozott be fölényes hangon.

Az előljárók természetesen hódolattal üdvözölték.

— Azért jöttem, — folytatta erre a nyájas idegen, — hogy a pénzügyi adminisztráció körébe tartozó ügyeket megvizsgáljam.

És meg is vizsgálta annak rendje és módja szerint. Átlapozta a jegyzőkönyveket, összegezte a számadásokat, kérdezősködött, korholt, dicsért. utbaigazitásokat adott. Az előljáróság — a legnagyobb jóhiszeműséggel igazi hatósági közeget tisztelt benne és rendeleteinek pontosan engedelmeskedett.

Mikor a vizsgálat véget ért a titkár ur leereszkedőleg beszélgetett még egy darabig az előljárósági tagokkal, — majd egyszerre, minden bevezetés nélkül, zavart köhécselés közben e szavakkal fordult hozzájuk:

— Ej, uraim, ha meg nem sérteném, egy kéréssel fordulnék önökhöz. Nagy szíveséget tehetnének nekem. Nézzék a pénztárczám a podgyászomban maradt, és szükségem lenne egy pár forintra. Nem lennének olyan kegyesek, hogy kölcsönözzenek nekem?

A mit sem sejtő urak természetesen sietve nyultak a zsebükbé s boldognak érezte magát, a ki kölcsön adhatott a titkár urnak.

— Mennyi kell?

— Vagy ötven korona. Csak holnapig, mert holnap úgy is a postán érkezik pénzem.

A titkár ur szünni nem akaró hálálkodások közben rakta zsebre az ötven koronát, — a többit aztán fölösleges elmondanunk.

Egy óra múlva a titkár urnak bottal üthették a nyomát a jószívü előljárók.

Nyomtalanul elzónázott.

Valószínűnek tartják, hogy valami más községre vetette ki a hálóját.

### Törvényszék.

Takács Zoltán bűnpöre.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jun. 22.

Jeszenszky Gellért detektívfelügyelő folytatólagos kihallgatásával kezdődött meg a mai tárgyalás. Lenk elnök elsősorban az özy Korda Gergelyné mezőturi lakosnő házában megtartott házkutatásról fölvetett jegyzőkönyvet olvasta föl. Ezután Kordánét kérdezte meg a házkutatásra vonatkozólag, Kordáné elismerte, hogy úgy történt amint meg van írva. A sarcspataki házkutatás jegyzőkönyvét Halász Szabó Sándor szintén helybenhagyta. Bezdek Károly, Ströbl Ferencz és Cserhalmy György államrendőrségi detektívek résztvettek egy a mezőturi mint a sáros pataki házkutatásokban. Vallomásaikban úgy ezekről, mint a nyomozat egyes adatairól adtak felvilágosításokat. Ezután szünet következett. Szünet után Mandl József kihallgatására került a sor aki a pénzhamisító banda üzemleit a rendőrségnek elárulta.

— Mióta ismeri Takácsot?

— A nyolczvanas évek óta — kedte Mandl — amikor jogász volt és nagyon népszerű és akkor benne a második Kossuth-ot láttam. Majd nagy bőbeszédűséggel elmondta Takácscsal való ismeretségét és később barátságát. Elmondta, hogy amikor Takács ki került a fegyházból, Takács eljött hozzá és elmondta hogy a fegyházban megtanult bankót csinálni. Tanu lebeszélni igyekezett erről Takácsot mire az őt otthagya.

Később egy év múlva találkozott Takácscsal aki a Tátra kávéházban neki egy



— **A vasuti tisztviselők országos mozgalma.** A fiemei vasuti tisztviselők részéről, anyagi helyzetük javítása végett megindított mozgalom hatalmas viszhangra talált a más vasuti körökben is. A felhívás, melyet a fiemei vasuti tisztviselők a m. kir. államvasutak összes állomásaira küldöttek, elkeseredett hangon eseteli az államvasuti tisztikar anyagi helyzetét s egyúttal felszólítja az összes karszaksakat, hogy az általuk megindított országos mozgalomhoz minden tekintetben csatlakozzanak. A budapesti tisztikarnak a hó 19 én és 20-án tárgyban tartott értekezlete elhatározta a következőket: 1.) hogy a fiemei tisztikarhoz üdvözlő táviratot intéz, 2.) hogy a mozgalomhoz való teljes csatlakozását kijelenti, 3.) a június 22 én, este 7 órakor a Vasuti és Hajózási klub helyiségében tartandó nagygyűlésre a máv. tisztikarát; egy a központi akat, mint a külső szolgálatban levőket, ne vezetésen a debreczeni, miskolci kolozsvári, szombathelyi, aradi, szegedi üzletvezetőségeket és a hozzátartozó állomásokat is meghívta.

— **Párbaj az amazonnal.** A legkitűnőbb dramorista is meg irigyelheti annak a nyiltérnek az íróját, a mely most jelent meg egyik vidéki ujságban. A nyilatkozat a következő: M. J. h—i postamester felesége megsértett, miért is férjétől elégtételt kértem, a ki azonban kijelentette, hogy neje szavaiért elégtételt nem ad, azért felelősséget nem vállal.

Ezért őt, mint szoknya mögé buvó hőst gyávának nyilvánítom.

Ki kell azonban ez alkalommal emelnem M. J. né amazoni bátorságát, a ki lovagias elégtételadásra is hajlandó lett volna. Én mint a nőmanczipáció lelkes barátja, a nők egyenjogúságát elismerve, hajlandó lettem volna tőle az elégtételt elfogadni, de gondolataimba mérülve a következő elmélkedésre jutottam:

Nyelvélésre csak azon esetben mehetnék, ha őnagysága másfélszer (nem marhanyelv!) fört adna, mindjárt eszembe jutott azonban, hogy az öncsonkítás büntetendő cselekmény — tehát e küzdelemről le kellett mondanom,

Maradt volna a kard, de hogy szabad mozgásban őnagysága ez alkalommal akadályozva ne legyen, azt hiszem férfi ruhát öltött volna, a mely esetben tisztas arczával egy borotvált görög kanonoknak képzeltem volna és így vallási érzelmeim leküzdeni nem bírva, kardot sem tudtam volna reá emelni.

Végre gondolatomban felmerült a főzőkanál duellum esélye, ekkor azonban eszembe jutott, hogy ezzel fegyünkünk sem tud banni.

Igy tehát le kellett azon reményről mondanom, hogy e hő amazonnal párviaskodjam. Ezzel együtt pedig arról a hirnéről is hogy én legyek az első férfi széles e földtekén, kívül egy hölgy összeméri fegyverét.

— **Kettős szerelmi dráma.** Bécsben tegnap kettős szerelmi dráma történt. Egy napszám háromszor rálőtt a szeretőjére, aztán három golyóval magát akarta megölni; de egyikük sem halt meg, sőt még eszméletűket sem veszítették el. A munkást Zimmermann Ferencnek hívják, a leányt Husknost Máriának. A közös halálra azért határozták el magukat, mert Zimmermann, aki feleséges ember s akitől az asszony nem akart elválni, törvényes formák között nem vehette nőül a leányt. A véres dráma Bécs határán játszódott le. Zimmermann a háromszor lőtt a leányra; a harmadik a bal tüdejét lyukasztotta át. A leány összerogyott, de nem vesztette el eszméletét. Ugy nézte végig, mint irányozza halantékának a revolvert Zimmermann. Ez is háromszor lőtt magára, de még csak össze sem esett. Mikor már több golyó nem volt a fegyverben, a két sulyosan sérült szerelmes összefogódzott és a város felé szorgott. A vámnál összerogytak. A mentők beszálították őket a kórházba.

— **Muzsikaszó az éjszakában.** Abrándos leánylelkek isteni, édes gyönyörűségei, újbóli feltámadtatok, immár azt hittük, hogy a mindennapi élet szürkeségében megfakult a ti csillogó-világó szárnyatok is s amolyan szürkévédlett, mint akár a veréb, — pe im a valóság megingatja e hitünket, és tapasztaljuk, hogy az éjjeli zenének még nem tűnt le a fény sugárzó napja. Mert nemutolsó dolog az szívünk királynéját, édes mindenünket felverni álmaiból egy-egy élesen hangzó nyirettyű szóval.

A szerelmes ember mikor igen elmégre sedik a szivbaja nem sokaszt fogyaszt a vacsora alkalmatosságával.

E helyett inkább iszik, Ugy iszik mint a gödény, vagy akár a kefekötő. És mikor már jócskán bevett az italból, eszébe jut Himfy és annak kesergő szerelme. Nosza, keseredjünk el miuk is! Hol a cigány! A cigány persze mindjárt kéznél van s megindul a karaván.

Egyenesen vagy dülöngve, az már mindegy, csak elérkezik az imádott lakásáig, ahol aztán megkezdődik az éjjeli koncert.

Huzza a cigány siralmasan bánatosan amíg csak ki nem dugja fejét az imádott angyal az imádott ablakon.

— **Virágvölgy.** Virágvölgy Poprád mellett (szepes megyében) a felvidéki fürdők központján terül el. Egyike a legszebb és legolcsóbb nyaraló helyeknek, a Magas Tátrával és Tátrafüredi fürdőkkel szemben, 775 méter magasságban a tenger felszínétől számítva Fenséges fenyveserdők veszik körül. Levegője tiszta, pormentes, orondus s a hideg szelek hatásának nincs kitéve. Van öt gyönyörű világa s abban 104 korszerűen, tisztán és kényelmesen bebutorozott szobája. Ven dégek szórakoztatására szolgál a «Lawn tennis» és a tekepálya, könyvtár, zongora és cigányzene, Konyhája kitűnő, olcsó és magyáros. A vendégek nincsennek kitéve sem a fürdőtulajdonos sem a pinczerek részéről különböző czimek alatt zsarolásnak; kiszolgáltatási díjat, postadíjat, vagy könyvtárdíjat nem kel fizetni. A szobák ára a lehető legmérsékeltőbb: 60 krajczártól 2 forintig. Étkezni lehet étlap szerint vagy hetenkénti fizetés mellett. Zuhanyfürdője 10 kr. kádfürdő 20 kr. törpefenyőfürdő 35 kr. Blasinosásért a gondnokság nem számít külön díjat. Ajánlatos gépe — és tüdőbajosoknak, ideggyengeségben és szivbajban, vérszegénységben, gümőkórban és sápkórban szenvedőknek. Általában pedig mint climaticus fürdőhely megbecsülhetetlen szolgálhat tesz az üdöző, nyugalma kereső egyéneknek.

## Irodalom.

— **Tréfás tárczák a katonalelethől.** Irta: Járósy Lajos. Csinos külsejű, 180 oldalra terjedő kötetet kaptam ma kezemhez a fenti cím alatt, mely a fővárosban és vidéken megjelenő újabb könyvek között méltán kéri magának a teljes elismerést.

Egyetlen — különösen fővárosi szemüvegen nézett hibája az, hogy vidéken jelent meg. A nagy irodalmi moloch ott a központban gyanus szemmel tekint minden vidéki termékre és szinte féltő irigységgel emlékezik róla, ha alkalma nem nyílik agyondoroglásra. Pedig, hiszen a fővárosnak is a vidék szolgáltatója a tehetséges erőket.

Járósy Lajos neve nem ismeretlen már a debreczeni olvasóközönség előtt. A helyi

lapokban megjelent jóízű, igazi írói hivatottságról tanuskodó katonatörténeti biztosított részére az olvasóközönség megérdemelt érdeklődését. Nem is kényszerből író, hanem a szívében megfogamzott érzelmeknek, a gondolatában megtestesült valónak tárja fel képét tréfás tárczáiban. Abból az életből veszi tárgyát, melyet, — mint volt honvédszázados, — a legcsekélyebb részletében is jól ismer. És éppen azért kedvesek előttünk a tárczák, mert igazak, mert a tréfa mellett is, melylyel az író tárczáit fűszerezi, elébünk tárul a czipra élet sok nyomorúsága.

Eleven t o l l a l, sok jóakarattal megírott tárczák ezek s mindenike megérdemli az átolvasást. A derék szerző méltó érettségű a legteljesebb elismerésre; méltó arra, hogy könyve mindenütt rokonszenvre találjon.

A kötetet igen izléselesen állította ki a városi könyvnyomda. Ha a vidéki sajtó ilyen kiadásokat tud produkálni, egyáltalában nincs okunk irigyelni a fővárosban megjelenő köteteket.

Szívesen időzném tovább e kötet méltatásánál, de azt hiszem, hogy felesleges dolgot végeznék. A ki ismerni akarja Járósy Lajos kitűnő tollát, nemes lelkét, képzettségét, vegye meg szép kötetét, melynek ára csak 2 korona, többet fog ez beszélni minden dicséret kritikánál.

Üdvözlöm a derék szerzőt könyve megjelenése alkalmából és kívánok neki méltán megérdemelt sikert.

Szini Péter.

## Színház

— **Amerika.** Jóval nagyobb érdeklődés mellett folyt le a színházban tegnap este az Uránia második előadása. Az újvilágot Amerikát mutatták be érdekes képekben s a közönség mindvégig elragadtatással szemlélte bemutatott csodás látványokat s zajos tapsolt mindvégig. Az Uránia mai előadása iránt, mely a tánczot mutatja be sokféle képekben, — máris óriási érdeklődés mutatkozik a közönség körében.

\* **Színinövendékek előadása Debreczenben.** Azok a debreczeni ifjak és leányok, akik részint Budapesten a Rákosi Színiiskolájában, részint a temesvári színiskolában készülnek a színpályára a most bekövetkező szünidejüket szülővárosukban, Debreczenben töltik, műkedvelő előadásra készülnek. Ennek az előadásnak jólehet műkedvelőkkel egészül ki a társaság, értéket az a körül mény szolgáltat, hogy Sudermann nagy stílus drámáját, az Otthont fogják előadni. Az előadást az eddigi megállapodások szerint már július hatodikán megtartják a Margit fürdő fürdő disztermében s a tiszta jövedelmet a legnemesebb jótékonycéllal a debreczeni szegények ingyen kenyere javára adják.

## Tözsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankroda tudósítása.

— Déli zárlat, —

Buza	»	októberre	8.08
Róz	»	októberre	6.85
Zab	»	októberre	6.36
Tengeri	»	1901. júliusra	5.41
Tengeri	»	1902. májusra	5.15

Irányzat lanya. Amerika 1/2 czenttel magasabban.

## Különfélék.

† Egy kínai könyvkereskedés. Egy new-yorki lapban Taylor Headland leírja látogatását, melyet több barátjával egy pekingi könyvkereskedésben tett. A cefos könyvkereskedő készségesen mutatta be a fehér ördögöknek a raktárán levő szépirodalmi és tudományos műveket. A könyvkereskedő eközben fölemlítette a Yung Lo enciklopediát, mely félannyi kötetből áll, mint a mennyi percz van egy hónapban.

— Vannak regényei is? — kérdezte az egyik látogató.

A könyvkereskedő igenlőleg bólintott fejével, eltávozott és csakhamar egy csomó könyvvel tért vissza.

— Tessék, — szolt a könyveket ledobva — Itt van pl. »A vörös kamra álma«, melyet minden európai nyelvre lefordítottak. A könyv kereskedő aztán egymás után mutogatta regényeit, melyek ilyen hangzatos címekkel ékeskednek: »Egy virágos kert a fővárosban« — »A diák udvarlása.« — »A fehér kapu üdve.« stb. Ezek mind olyan könyvek, — jelentette ki a cefos könyvkereskedő — melyeket a hölgyek is olvashatnak. — A legnagyobb része azonban a kínai regényeknek olyan, hogy sok kínai család a leányait olvasni se taníttatja, hogy ezeket az ocsmányságokat el ne olvashassák. A kínai kormány időnként elégettet egy-egy nyomdát, melyben ilyen erkölcselen könyveket nyomnak. Legolvasottabb könyve a kínai irodalomnak »A három királyság története« című könyv, melyet minden kínai fiu, mi-helyest olvasni tud, megszerez és le nem teszi a kezéből, míg végig nem olvasta.

† Séta a világ körül. Egy Amelot Arsene nevű francia hirtlapíró hosszú világtörli sé tája végeztével Kopenhágába érkezett, Amelot Arsene Párizsból indult, végigsétált Angolországban s hajóra szállva, Amerikában gyalog szerrel ment New-Yorkból San-Franciscóba, majd Kaliforniába és Dél-Amerikába. Itt ismét hajóra szállt s Szudánban, Abesszinán, Egyiptomon, Perzsián, Afganisztánban, Indián, Tonkingon, Chinán és Szibérián át Oroszországba vándorolt. Végül a skandináv városok felé folytatta útját. Kopenhágából Jütlandba megy s Németországban, Hollandián és Belgiában át visszatér Párizsba. Kollégája, Hausnar Antal amerikai hirtlapíró, jelenleg szintén Kopenhágában tartózkodik. Ez gyermekével és nevelővel utazik s mindkettőt nagy kosárlaku kocsiában tolja maga előtt. Hausnar Kopenhágából Svédországba, Oroszországba, majd Olaszországba és Spanyolországba megy s alighanem szeptember 12-én érkezik meg Bécsbe.

## Majálisok — júniusban.

Változó idők . . .

Olyan ez a mulatság is, mint a bölény: kivesszőben van, nemsokára csak az emléke marad meg s jöttén a tavasznak úgy emlékezikünk meg róla, hogy ilyen is volt, de régen. A mai gyermek korunkban.

Mert rohamosan pusztul. Elvéve hallani hogy itt, majd ott akad néhány vállalkozó szellemű társaság, ámde azok is meghamisították az ősi nimbust. júniusban hozzák létre a május ünnepét.

Diákok már elvéve majálisoznak, legkevésbé májusban. Az akkori időt tanulásra kell fordítani, később pedig szerteszélednek s hiányzik a személyzet.

Isten tudja, azelőtt mégis másképpen volt. Nem is olyan rég, nyolcz-kilencz év előtt, jó magam diákoskodása idejében akadt a tanulási hónapokban is egy kurtia napocska, amikor kivonulhattunk az erdőbe. S megmaradtunk minden évben, erre gyűjtöttük a garasokat már hónapokkal előbb, aztán boldogok voltunk.

A mai apró ifjuság bálókra gondol, keresi mindazt, ami a lehető legnagyobb mértékben feszélyezi s nem talál meglepedést kicsiny, egyszerű gyönyörökben. Halad és rontja magát a korszellemmel, növekedő igényekkel néz a jelenbe és jövőbe egyaránt.

Akkor az édes, naiv romantika vert ta-nyát az erdőben s dobogó szivek várták a délutáni öt órát, amikor batizst ruhácskák szál-lingóztak ki; batizst ruhában bájos gyermekleányok ártatlan lelkünk ártatlan álma.

Udakünn, az Isten szabad ege alatt, oh hányszor szorult el a torkunk, akadt el a beszédünk. Mit ér mai nap a beszéd tudás. Ha nincs meg a régi szív, a hajdani varázslatos ártatlanság, a mely bohókás álmokkal táplálkozott s azt hitte, hogy az a legfőbb boldogság, ha valaki karöltve bevezetheti ideálját a garderobig.

Önzés volt ez is, de a legbájosabb fejta- ból. A mostani neme már erősebb s inkább érdek, számítás, minden egyéb, csak nem ártatlan naivitás.

Mi még tudunk járni egybeboruló lombkoronájú fák alatt, arról beszélve, hogy milyen kedélyes apróságok történtek az iskolában. A mai koru ifjuság már flirtel, kasztrendszert honosít meg. uram becsáss, még felekezeti villongásokra is kéz bármilyen hasonló aprószerű örömnapon.

De a gyermekek, akik a szó nemes értelmében tudnák átérzeni azt a mesés kincset amit a természet az ő egyéniségükbe, ifjuságukba helyezett. ilyen gyermekek nincsenek többé.

Fölemésztette őket a nagy taposó malom, az élet s ha egyéni gyöngéd tulajdonságaikat megis tudják bizonyos időig őrizni, erre az őrizetre 15—16 esztendőnél tovább nem válnak köznek.

## CSARNOK.

## Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

Írta: Vitkay Zoltán.

— Első kötet. — 14.

VII.

## Az elrabolt irat.

Hat órákor reggel mindig talpon volt s osztogatta rendeleteit a cselédségnek.

Azon estén is, melyen Komor utra indult, hogy az iratot megszerezze, a kasznár sokáig fenn volt.

— Még tizenegy órákor is ott ült asztalánál s a gazdasági naplót nézegette végig. Felkiáltott bosszuságában, midőn a dus bevételt egybe hasonlította a kiadással.

Messze túlhaladta ez a bevételt.

— Az ifju gróf nemsokára nyakára hág e szép uradalomnak! — mondá. — Már is oly nagy a teher rajta, hogy két év sem terméné ki.

Bezárta a naplót s elzárta az íróasztal fiókjába.

— Azt hiszem itt élhetem le napjaimat, de látom, hogy ez nem fog sikerülni! . . . Az ifju gróf vakon rohan az élvezetek után s tékozlása miatt nemsokára más ül a szép uradalomba.

E pillanatban kopogtattak az ajtón.

— Ki az? kérdé a meglepett ember.

— Nyissa ki, kasznár ur! . . . Baj van! .

— felelt a kívül álló.

A kasznár rémülten ugrott az ajtóhoz s hirtelen kinyitotta.

A marczóna Komor belépett az ajtón s mielőtt a kasznár segítségért kiálthatott volna revolvert szegezett mellének.

— Egy szót se! — sziszegte vadul.

Endrei magához jött meglepetéséből s a rablóra tekintett.

— Mit akar ön? kérdé.

— Megtudja mindfárt, csak legyen türe-

lemmel. Kijelentem azonban, hogy a tréfát nem ismerem s ha segítségért kiált. lelövöm.

Látom, hogy fél van fegyverkezve, de nagyon csalódik ha azt hiszi, hogy innen pénzt rabolhat.

— Eh, nem is kell pénz! . . . Én nem vagyok rabló.

— Mit akar hát?

— Édes kasznár ur, legyen szives és adja átjal nekem azt az irományt, melyet a megboldogult Hedry gróf bizott önre.

Endrei csaknem felkiáltott meglepetésében.

— Az iratot? . . . Hát mire az magának?

Különben is nincsen már nálam.

— Kasznár ur, ne igyekezzék a dolgot hazugsággal elűtni! . . . Nekem arra az iratra szükségem van. Ha ide nem adja szép szerével, elveszem erőszakkal. Mit nekem egy ilyen vén emberrel elbánni.

— De hát az Isten áldja meg, az az irat az ifju grófé.

— Mindegy! . . . Adja át nekem.

— Magát erre felbérelte valaki ugye?

— Az nem tartozik önre! . . . Ide az iratot vagy . . .

Neki szegezte a revolvert a vén embernek.

Endrei belátta, hogy nincsen szabadulási-írásztalába nyult s átadta az iratot.

Komor megnézte a czimira ot, melyen a boldogult gróf kezevonásai tüntek elő.

»Fiamnak. Halálom után, ha nagykorúságát elérte, felbontandó« ez volt a levélreírva.

Komor hirtelen zsebébe csusztatá a levelet.

— És most legyen szives kasznár ur ideadni a külső ajtó kulcsát, hogy bezárhassam magam után! — mondá a rabló Komor.

A kasznár nem ellenkezett. Odaadta a kulcsot.

Komor eltávozott s kétszer ráfordította a zárt ajtóra. Azután hirtelen eltűnt az udvarból.

A meglepett Endrei alig volt képes magához jönni bámulatából.

Komor meg az oly gyorsan megkerített irattal sebesen utazott vissza a főváros felé.

A marcona-kinézésű embert felette furdalta birvágya az ötven forint után.

Célia érthető kíváncsisággal várt reá szobájában s megparancsolta, hogy mihelyt megérkezik, azonnal hozzávezzessék.

Folyt. köv.

➤ Korszakalkotó új találmány! ➤

Legtökéletesebb és legtartóbb hűtőkészülék

Szabadalmazott

„Villám“ jég szekrény és pincze

gyártja a feltaláló

Bucsanyecz József

ácsmester és építési vállalkozó

Budapesten, X., Kőbányai-ut 44—46.

Az új jég szekrények minden tekintetben felülmúlják az eddig használatban levő készülékeket.

A „Villám“ jég szekrény kiválóbb előnye: Minden alkatrésze teljes-n fából készült és csakis a lecsurgo viz felfogására van alul bádogtartályal ellátva. Ezen berendezés egyenlítés, tiszta levegőt nyújt és mert a falak nincsenek bádoggal kipárnázva nem izzadnak és így a szekrényben hűtött anyagok nincsenek rothadásnak kitéve.

A „Villám“ jég szekrényben 70 százalok jégtakarítás érhető el.

A „Villám“ jég pincze az amerikai jég pincze rendszerén aapszik, de annál tökéletesebb, mert a jég a külső levegőtől kettős réteggel, a talajtól pedig a hőszigetelő rétegen kívül légréteggel van elítáva.

A jégapadás idejénként legfeljebb 25 %.

A „Villám“ jég szekrények és jég pinczék sokkal olcsóbbak mint a most használatban levő régi rendszerűek. Tervekkel és költségvetésekkel kívánatra díjmentesen szolgál a feltaláló.

Bucsanyecz József

Budapest, X., Kőbányai-ut 44—46.

Tisztelet és a t. cz. ga köz- és mező nagy házagot melyet hosszú győzdelem a jesztek ki:

1. Jelz

szerzése a

föltételekkel

kölcs nössz

lett. Nemk

csönök meg

2. Ura

nek es bér

zettek elis

vel eszközl

dolgozása.

3. Az

termékek t

sertések is)

ugy bel-m

4. Elő

termésre 10

gon után 10

lekkel.

➤ K

tus. Elsőra

összekötte

Midőn

fölemltem, ho

vadászterület

dásra nyilvánt

Szives u

Budapes

Kö

H

Eckert

Alb.

H

19

Co

### Nagybirtokosok, bérlők, tenyésztők figyelmébe:

Tisztelettel értesitem az érdekelt köröket és a t. cz. gazdaközönseget, miszerint egy a mai köz- és mezőgazdasági kor nivójának megfelelő, nagy házagot pótló szakintézményt létesítettem, melyet hosszú éveken át szerzett gyakorlati meggyőződésem alapján a következő hatáskörre terjeszték ki:

1. Jelzálog törlesztéses kölcsönök szerzése a legnagyobb összegig előnyös feltételekkel; egymillió koronától kezdődő kölcsönösszeg 4 $\frac{1}{2}$ %-os kamattal mellett. Nemkülönböztetve városi és községi kölcsönök megszerzése.

2. Uradalmak, birtokok adás-vételének és bérleteknek közvetítése; mindazoknak elismert szakértők közreműködésével eszközözendő becslése, üzemtervek kidolgozása.

3. Az összes gazdasági termények, termékek tenyész- és hizóállatok (hizósertések is) bizományi vétele és eladása úgy bel- mint külföldön.

4. Előlegezés megszerzése ideai függő termésre 100 mm., illetve minden fűgagon után 1000 korona, előnyös feltételekkel.

Kivánatra terjedelmes prospektus. Elsőrangú referenciák. Kiterjedt összeköttetések bel- és külföldön.

Midőn magamat ajánlom, tiszteletteljesen fölemlítem, hogy nálam jelenleg több uradalom (vadászterülettel) birtok és bérlés vételre és eladásra nyilvántartásban van.

Szíves megbízást kérve vagyok.

Budapest, 1901. május havában

Kitűnő tisztelettel

Köz- és Mezőgazdasági Szakiroda

és Bank-képviselő

(JANUSZ J. JÁNOS)

Budapest, VII., Altnápoly-tér 8.

### Eckert — Edelbraut-féle

gyógyhatású

#### Természetes Likör

hegyi növényekből készítve jó ízű gyomor-erősítő.

Vadászatokon, úgy kirándulások alkalmával

vizzel vegyítve kitűnő üdítőül szolgál. Legajánlatosabb háziszser.

cs. és kir. szabadalmazott

Likör gyár  
Alb. Eckert Grác.



4793 sz. tkv.  
1901.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tetetik hogy a debreczeni első takarékpénztár végrehajtatónak Borbély Sándor elleni végrehajtási ügyében a depr. kir. trvszék s a depr. kir. járásbírószék területén levő a debreczeni 7723 sz. jkvben A + 1 sz. 3748 hrsz. Csapó kerti szőlőre 1020 koronán megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvére annak fogantatására határ időül az 1901 évi Julius hó 11 ik napjának d. u. 3 órája e kir. tszék. ár. termében kitűzetik. Kikiáltási ár a fentirt becsár azonban az árverésre kitett ingatlan szükség

esetén a kikiáltási áron alól is elfogadadni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben, a vagy az 1881 LX. tcz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék mint tkvi. hatóságánál és Debreczen város rendőrkapitányi hivatalánál tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkv. hatóságánál 1901. év május hó 3-án.

Harsányi Gusztáv.  
kir. törvényszéki bíró.

## S

minden neme házi és nyilvános czélokra, a mezőgazdaság-, építkezési- és iparnál.  
Csövek, tömlők, csapok stb. stb.  
Szivattyu- és gépgyártási betéti társaság

## M

legújabbjavított rendszerű tizedes, futó súlyú és hidmérlegek fából és vasból kereskedelmi közlekedési gyári mezőgazdasági és ipari czélokra.  
Embermérlegek mérlegek házihasználatra

### W. GARVENS, WIEN,

I. Schwarzenbergstrasse 6.  
I. Wallfischgasse 14.  
Kapható technikai és gépüzletekben kutkésztőknél stb.  
Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Szépség és egészség.

### Kinek van szeplője?

pattanás vagy bármilyen folt az arczán, az használja a teljesen artalmatlan Rozsnyay fele világhírű

#### Serail-arczkenőcsöt,

mely az arczbőrt rövid időn fehérré, tisztává és üdévé teszi. Egy tégely ára 1.40 fill. Egy kis tégely ára 70 fill. Serail-szappan egy drb. 70 fill., Serail-hőlgypar egy doboz 1.40 fill. Kitűnő és valódi Epszappan egy drb. 80 fill.

A t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlunk, hogy mundenen készítményeink törvényesen bejegyzett védjeggyel vannak ellátva, mely az rnatli szabadságszobrot ábrázolja.

Kapható: Rozsnyay Mátyás gyógytárában Arad Szabadságt.

valamint minden magyarországi gyógyszerárba.

### Idegesség,

#### verszegénység

és az ebből származó bajok ellen legbiztosabban hat Rozsnyay

### Vasaschinabora,

mely saját termésű ménesi édes borral készítve, hatásában minden hasonló készítményt felül mul. Egy üveg ára 2 kor. 10 fill. 6 üveg franco küldve 12 kor. 12 fill.

Huzás már kedden.

# Huzás visszavonhatatlanul

# Főnyeremény

# 1901 Junius 23-én

# 30.000 korona értékű

## Concordia sorsjegyek á 1 korona.

ajánlja:  
Szentkirályi Tivadar dohány-nagy tőzsde  
Mendelovits Lajos.  
**DEBRECZEN.**

